

“Ik zit nog elke dag negen uren in mijn atelier”

WILLEM VERMANDERE GENIET OP ZIJN 78STE VAN HET RUSTIGE LEVEN IN STEENKERKE

STEENKERKE Zanger en beeldhouwer Willem Vermandere geniet van de rust in Steenkerke en gaat af en toe over de grens eten in Ghyvelde. De 78-jarige kunstenaar wil blijven ‘voortdoen’.

DOOR ANTON PEENE

De Steenkerkse artiest en beeldhouwer koos bewust voor het rustige hinterland. “Veel collega-artiesten wonen in grootsteden. Ik ben een *tjoolder* en trek graag Vlaanderen en een deel van Nederland rond. Vroeger trad ik meer op. Nu is dat nog een aantal keer per maand. In april ga ik naar Geel en Stekene en Heinkenszand in Zeeland. Na de optredens kom ik thuis in deze oase van rust, de woestijn van Steenkerke.”

EXPOSITIES

Het atelier is Willems leven. “Als beeldhouwer heb ik me koest gehouden tijdens de koude winter. Ik zat veel bij de warme *stove*. Nu keert het licht terug en begeef ik me meer in mijn atelier. Mijn beeldhouwwerken vergen grote concentratie. Momenteel ben ik bezig met houtsnijden, gebaseerd op een techniek van kunstschilder Frank Mazereel. Ik zit van 9 tot 18 uur in mijn atelier. Naast houtsnijden, doe ik ook steendruk, linografie en maak ik etsen. Men zegt vaak ‘je moet leven Willem’, maar werken is mijn leven. Ieder jaar exposeer ik in de kerk van Steenkerke en in april en mei in

Willem Vermandere: “Momenteel ben ik vaak bezig met houtsnijden.” (Foto JTV)

het huis van André Demedts in Sint-Baafs-Vijve bij Waregem.”

OVER DE SCHREVE

In zijn vrije tijd geniet Willem van de troeven uit de regio. “Je hoeft niet altijd ver te gaan. Zo wandel ik graag in de duinen van De Panne, of ga ik over de *schreve* naar Ghyvelde. Daar heb je een eethuis Au Damier met oeroude Franse gerechten, simpel en lekker. De

mensen kennen je daar niet. Ik word af en toe herkend en de mensen vragen soms een foto. Ze mogen mij fotograferen, maar selfies en poseren, daar heb ik een hekel aan.”

“In eigen dorp ga ik naar onze herberg De Kunstenmaecker. Een ontmoetingsplek waar ze ook een goeie boterham en spaghetti serveren. Dit café is een zegen voor een dorp. Op het gemak iets drin-

ken en babbelen met de mensen. Mijn ouders deden dat ook vroeger, het zal in de genen zitten.”

VOORTDOEN

Willem houdt van de rust, maar gaat ook naar de stad. “Het platteland en de natuur dat is onze habitat, het decor waarin we leven. Maar ook een stad als Veurne kan ik appreciëren. Ik stap een boekhandel of museum binnen. Iets

eten? Meestal eet ik thuis, want ik heb hier een goeie keukenprinses.”

Willem denkt nog niet aan stoppen. “Voortdoen en blijven voortdoen, dat is mijn motto. Ik word een dag ouder en de grotere beelden vergen nu wat meer energie. Maar zolang het lukt, ga ik ermee door. Mijn vader zei ‘ge moet niet te veel regleren, ge moet het effen aan zien.’”